

erhvervsaktiv og som pensionist. Formålet tilsiger, at opsparingen skal være til stede på pensioneringstidspunktet og altså ikke anvendt til andre formål i den periode, hvor pensionsopspareren stadig er helt eller delvist erhvervsaktiv.

Afgiftsreglerne for kapitalpensioner er indrettet således, at de giver incitament til at lade opsparingen stå indtil den i loven fastsatte aldersgrænse (normalt 60 år). Ved førtidig hævnning, dvs. ved udbetaling i utide af kapitalpensionen, betales en afgift på 60 pct., og ved rettidig hævnning, dvs. ved udbetaling i tide, kun en afgift på 40 pct.

Med disse betragtninger in mente har jeg derfor vanskeligt ved at forstå, hvorfor 60 pct.'s afgiften skal kaldes en »straf-afgift« eller »tyveri«. Afgiften skal også modsvare, at værdien af fradraget for indbetalingerne på kapitalpensionen, som før 1999 også fragik ved beregning af topskatten, ofte har været på 60 pct. eller derover. Personer, der har fået en kapitalpension udbetalt i utide, har således kunnet opretholde status quo eller sågar kunnet tjene på ordningen.

Efter min opfattelse fører de ovennævnte betragtninger ligeledes til, at vi så vidt muligt skal bestræbe os på at indrette reglerne således, at pensionsmidlerne er til stede ved alderdommen og anvendes som supplement til de sociale pensioner. Af samme grund er jeg derfor heller ikke indstillet på at ændre reglerne, således at personer med almindelig/forhøjet almindelig førtidspension kan få udbetalt deres kapitalpension før tid til 40 pct. i afgift. Grænsen må, som jeg også nævner i mit svar på spørgsmål S 571, sættes et sted, og Folketinget har i sin tid fundet det for vidtgående i forhold til formålet om alderdomsopsparing, hvis også personer med almindelig/forhøjet almindelig førtidspension skulle have adgang til at få kapitalpensionsordninger udbetalt før tid til den lave afgiftssats. Dette mener jeg, vi skal holde fast ved.

En lovændring på dette punkt vil endvidere kunne skabe en skævvridning imellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Som forholdene er i dag, kræver forsikringsselskaberne som hovedregel en invaliditetsgrad på 2/3 og derover for udbetaling af en kapitalforsikring. Dette er en del af forsikringsvilkårene, som jeg ikke kan ændre ad lovgivningens vej.

Derimod er der i pensionsbeskatningsloven udtrykkelige lovregler om udbetaling af kapi-

talpension i pengeinstitutter (opsparing i pensionsøjemed). Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 3, at parterne kan aftale, at pensionsbeløbet kan komme til udbetaling før tid i tilfælde af invaliditet, som berettiger til højeste eller mellemste førtidspension efter reglerne i lov om social pension, dvs. ved 2/3 invaliditet. Disse regler er udformet, så de nøje svarer til forsikringsselskabernes regler for udbetaling af kapitalforsikringer ved invaliditet, fordi det er meget vigtigt, at pensionsbeskatningsreglerne er skruet sammen, så der kan være fri konkurrence mellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber mv. Ændrer vi på reglerne på dette punkt, vil vi skabe ulige konkurrencevilkår i branchen.

Jeg har i mit svar på spørgsmål S 1219 af 16. februar 1999 givet udtryk for over for Folketinget, at jeg er indstillet på at tage anvendelsesområdet for § 25, nr. 2, op til vurdering i to henseender: dels i forhold til personer, der bliver ramt af en livstruende sygdom og dels i forhold til personer, som efter indtruffen invaliditet fortsætter med at indbetale til en kapitalpensionsordning. Dette holder jeg fast ved, og jeg stiler mod at kunne fremsætte et lovforslag herom først i næste samling.

Spm. nr. S 1587

Til sundhedsministeren (23/3 99) af:
Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren udstede retningslinjer til amter og kommuner, så der sikres ensartet behandling af kræftpatienter?«

Begrundelse

Det fremgår af Morgenavisen Jyllands-Posten søndag den 21. marts 1999, at kræftpatienter bliver forskelsbehandlet, enten i kraft af deres sygdom, deres køn eller efter bopæl.

Spørgeren er af den opfattelse, at behandlingsmedicinen må stilles til rådighed uanset de årsager, som der i artiklerne peges på. Spørgeren efterlyser derfor et initiativ fra ministeren, der vil sikre klare retningslinjer for behandlingen af kræftsygge.